

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA VICEPREȘEDINTELUI CURȚII

6 octombrie 2015*

„Recurs — Intervenție — Interes în soluționarea litigiului”

În cauza C-410/15 P(I),

având ca obiect un recurs în temeiul articolului 57 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 27 iulie 2015,

Comité d’entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM), cu sediul în Marsilia (Franța), reprezentat de C. Bonnefoi, avocat,

recurent,

celelalte părți în proces fiind:

Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM), cu sediul în Marsilia,

reclamantă în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de V. Di Bucci și de B. Stromsky, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

VICEPREȘEDINTELE CURȚII,

după ascultarea primului avocat general, domnul M. Wathelet,

dă prezenta

Ordonanță

- 1 Prin recursul formulat, comitetul de întreprindere al Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (denumit în continuare „comitetul de întreprindere”) solicită anularea Ordonanței Tribunalului Uniunii Europene din 7 iulie 2015, SNCM/Comisia (T-1/15, EU:T:2015:488, denumită în continuare „ordonanța atacată”), prin care s-a respins cererea sa de intervenție în susținerea concluziilor reclamantei în primă instanță în cauza T-1/15, care vizează anularea Deciziei 2014/882/UE a Comisiei din 20 noiembrie 2013 privind ajutorul de stat SA 16237 (C 58/02) (ex N118/02) pus în aplicare de Franța în favoarea SNCM (JO 2014, L 357, p. 1, denumită în continuare „decizia în litigiu”).
- 2 În plus, comitetul de întreprindere solicită Curții admiterea cererii sale de intervenție.

* Limba de procedură: franceza.

- 3 Comisia Europeană a formulat observații cu privire la recurs la 7 septembrie 2015.

Cu privire la recurs

- 4 În conformitate cu articolul 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, orice persoană poate interveni în fața instanțelor Uniunii Europene în cazul în care poate dovedi faptul că are un interes în soluționarea litigiului înaintat uneia dintre ele.
- 5 Potrivit unei jurisprudențe constante, noțiunea „interes în soluționarea litigiului”, în sensul articolului 40 al doilea paragraf menționat, trebuie definită prin prisma obiectului însuși al litigiului și înțeleasă ca fiind un interes direct și actual pentru soarta rezervată concluziilor înseși, iar nu ca un interes în raport cu motivele sau cu argumentele invocate. Astfel, termenii „soluționarea litigiului” trimit la decizia finală solicitată, astfel cum ar fi aceasta consacrată în dispozitivul hotărârii care urmează să intervină (a se vedea Ordonanța președintelui Curții Comisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2013:83, punctul 7 și jurisprudența citată).
- 6 În această privință, se impune printre altele să se verifice dacă persoana care solicită să intervină este afectată în mod direct de actul atacat și dacă interesul său în soluționarea litigiului este cert (a se vedea Ordonanța președintelui Curții Mory și alții/Comisia, C-33/14 P, EU:C:2015:135, punctul 7 și jurisprudența citată). În principiu, un interes în soluționarea litigiului nu poate fi considerat drept suficient de direct decât în măsura în care această soluționare este de natură să modifice poziția juridică a persoanei care solicită să intervină [a se vedea în acest sens Ordonanța președintelui Curții National Power și PowerGen/Comisia, C-151/97 P(I) și C-157/97 P(I), EU:C:1997:307, punctul 61, Hotărârea Schenker/Air France și Comisia, C-589/11 P(I), EU:C:2012:332, punctele 14 și 15, precum și Hotărârea Mory și alții/Comisia, C-33/14 P, EU:C:2015:135, punctele 4 și 11].
- 7 Prin recursul formulat, comitetul de întreprindere reproșează Tribunalului faptul că a interpretat articolul 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție în mod eronat. Recursul are la bază patru motive, întemeiate pe:
- o eroare de drept săvârșită de Tribunal atunci când a statuat, la punctul 13 din ordonanța atacată, că interesul colectiv al salariaților SNCM pe care îi reprezintă comitetul de întreprindere nu este de natură, prin el însuși, să justifice un interes direct și actual al acestuia în soluționarea litigiului dedus judecății acestei instanțe în sensul articolului 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție;
  - o eroare de drept săvârșită de Tribunal atunci când a statuat, la punctul 14 din ordonanța atacată, că faptul că comitetul de întreprindere putea fi eventual considerat parte interesată în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE nu era suficient pentru ca acesta să justifice un interes direct și actual în soluționarea litigiului cu care este sesizat Tribunalul în sensul articolului 40 al doilea paragraf menționat;
  - erori de apreciere săvârșite de Tribunal, în măsura în care acesta a statuat, la punctul 15 din ordonanța atacată, în primul rând, că comitetul de întreprindere nu a prezentat niciun element concret care să poată demonstra că cauza cu care este sesizat Tribunalul ar prezenta o importanță deosebită pentru inițiativele legislative în curs, nici că ar prezenta dificultăți de principiu care să poată afecta interesele sale în special și, în al doilea rând, că comitetul de întreprindere nu a demonstrat că procedura de reorganizare judiciară în curs la nivel național ar fi suspendată în cazul anulării deciziei în litigiu, și
  - o eroare de apreciere săvârșită de Tribunal atunci când a considerat, la punctele 16-18 din ordonanța atacată, că interesul comitetului de întreprindere în soluționarea litigiului pendinte în fața sa nu era distinct de cel al SNCM, în condițiile în care dispunea de personalitate civilă și

juridică distinctă, însă legată de această întreprindere, de un patrimoniu și de un buget semnificative, cu obligații și contracte în curs direct afectate de procedura de reorganizare judiciară în cadrul căreia avea, în conformitate cu drept francez, dreptul de a fi ascultat.

- 8 Mai întâi, trebuie să se examineze cel de al doilea motiv de recurs.
- 9 Prin acest motiv, comitetul de întreprindere arată că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat în esență, la punctul 14 din ordonanța atacată, că faptul că comitetul de întreprindere putea fi eventual considerat parte interesată în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE nu era suficient pentru ca acesta să justifice un interes direct și actual în soluționarea litigiului cu care este sesizat Tribunalul în sensul articolului 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție. Pe de altă parte, comitetul de întreprindere ar fi fost privat de posibilitatea de a participa la procedura administrativă, întrucât, în urma anulării de către Tribunal a Deciziei 2009/611/CE a Comisiei din 8 iulie 2008 privind măsurile C-58/02 (ex N 118/02) pe care Franța le-a pus în aplicare în favoarea [SNCM] (JO 2009, L 225, p. 180), prin Hotărârea Corsica Ferries France/Comisia (T-565/08, EU:T:2012:415), Comisia nu a redeschis procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE înainte de a adopta decizia în litigiu.
- 10 În această privință, reiese din jurisprudența Curții că o parte interesată în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE poate solicita anularea unei decizii luate de Comisie referitor la un ajutor de stat dacă această parte urmărește, prin introducerea acțiunii în anulare îndreptate împotriva acestei decizii, protecția drepturilor procedurale de care beneficiază în temeiul acestei dispoziții (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Kronoply și Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punctul 47, precum și jurisprudența citată).
- 11 Or, o parte interesată în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE, care urmărește să intervină în cadrul unei asemenea acțiuni în anulare în susținerea concluziilor reclamantului, justifică un interes în soluționarea litigiului în cauză în sensul articolului 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție. Astfel, decizia finală solicitată, astfel cum aceasta ar fi consacrată în dispozitivul hotărârii care urmează să intervină, este de natură să modifice poziția juridică a unui asemenea intervenient în măsura în care, pe de o parte, ea ar implica obligația Comisiei de a deschide sau, dacă este cazul, de a redeschide procedura oficială de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și, pe de altă parte, ea ar da dreptul aceluiași intervenient, în calitatea sa de parte interesată, de a participa la procedura oficială de investigare menționată.
- 12 În speță, din cuprinsul punctului 13 din ordonanța atacată reiese că comitetul de întreprindere reprezintă interesul colectiv al tuturor salariaților SNCM. Întrucât Comisia, în cadrul aprecierii compatibilității unui ajutor de stat în sectorul transportului maritim, integrează un mare număr de considerații de natură diversă, legate în special de protecția concurenței, de politica maritimă a Uniunii, de promovarea transporturilor maritime ale Uniunii sau de promovarea ocupării forței de muncă, nu se poate exclude ca comitetul de întreprindere să poată prezenta Comisiei observații cu privire la considerații de ordin social susceptibile, eventual, să fie luate în considerare de aceasta în cursul procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea 3F/Comisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, punctele 64 și 70).
- 13 În aceste condiții, comitetul de întreprindere trebuie considerat drept parte interesată în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE.
- 14 Or, trebuie subliniat că SNCM a invocat, în cererea sa, un motiv întemeiat pe încălcarea drepturilor procedurale care îi sunt conferite de articolul 108 alineatul (2) TFUE în măsura în care Comisia nu ar fi redeschis procedura oficială de investigare în urma anulării de către Tribunal a Deciziei 2009/611.

- 15 Pentru motivele evocate la punctul 11 din prezenta ordonanță, este necesar, în consecință, să se considere că comitetul de întreprindere, parte interesată în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE, care urmărește să susțină concluziile unei alte părți interesate, care se prevalează ea însăși de încălcarea drepturilor procedurale de care aceasta din urmă beneficiază în temeiul acestei dispoziții, justifică un interes direct și actual în soluționarea litigiului cu care este sesizat Tribunalul în sensul articolului 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție.
- 16 Tribunalul a săvârșit, așadar, o eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 19 din ordonanța atacată, că era necesară respingerea cererii de intervenție a comitetului de întreprindere în susținerea concluziilor SNCM.
- 17 Prin urmare și fără a fi nevoie să se examineze celelalte motive de recurs, este necesar să se admită acesta din urmă și să se anuleze ordonanța atacată.
- 18 În conformitate cu articolul 61 primul paragraf din Statutul Curții, aceasta poate, în situația în care anulează decizia Tribunalului, să soluționeze în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată.
- 19 În speță, Curtea dispune de elementele necesare pentru a se pronunța în mod definitiv asupra cererii de intervenție a comitetului de întreprindere.
- 20 Astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 12-15 din prezenta ordonanță, comitetul de întreprindere justifică un interes direct și actual în soluționarea litigiului cu care este sesizat Tribunalul în sensul articolului 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție.
- 21 Prin urmare, cererea sa de intervenție în susținerea concluziilor SNCM în cauza T-1/15 trebuie admisă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 22 În temeiul articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din același regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât comitetul de întreprindere a omis totuși să solicite cheltuielile de judecată, este necesar să se decidă ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, vicepreședintele Curții dispune:

- 1) **Anulează Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene din 7 iulie 2015, SNCM/Comisia (T-1/15, EU:T:2015:488).**
- 2) **Admite cererea de intervenție a comitetului de întreprindere al Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) în cauza T-1/15 în susținerea concluziilor reclamantei.**
- 3) **Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături